

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku odmówił zatwierdzenia układu. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem został doręczony dłużnikowi T. M. (z pouczeniem o możliwości złożenia zażalenia w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia orzeczenia) 28 kwietnia 2021 r. (k. 236 akt). Dłużnik wniósł kolejne zażalenie na to postanowienie z wnioskiem i przywrócenie terminu 10 sierpnia 2021 r. (data nadania przesyłki w urzędzie pocztowym), a więc po upływie wskazanego terminu do wniesienia zażalenia.

Nie było podstaw do przywrócenia terminu zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. Dłużnik uchybił bowiem terminowi do wniesienia zażalenia ze swojej winy, a nieprawdziwe pozostawało jego twierdzenie odnośnie treści przesłanego mu pouczenia o sposobie i terminie wniesienia zażalenia. Odpis tego postanowienia w imieniu dłużnika odebrał upoważniony przez niego pracownika (A. M.) 28 kwietnia 2021 r. (k. 236 akt) z dotyczącym go prawidłowym pouczeniem (k. 234 akt). Inne zasady i termin wnoszenia zażalenia dotyczyły natomiast nadzorcy układu, a odwoływanie się do doręczonemu mu pouczenia – skoro nie było skierowane do dłużnika – było pozbawione podstaw. Nie uzasadniało w żadnej mierze również uznania, że dłużnik nie wniósł zażalenia bez swojej winy, skoro otrzymał osobne, prawidłowe pouczenie, które go dotyczyło.

W myśl art. 201 ust. 3 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 814 – dalej nazywanej „ustawą”) dla osób, którym ustawa nakazuje doręczyć postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym, termin do wniesienia środka zaskarżenia biegnie od dnia doręczenia postanowienia. Zgodnie z art. 198 ust. 1 ustawy postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym doręcza się m. in. dłużnikowi. Z kolei w myśl art. 165 ust. 7 ustawy na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu przysługuje zażalenie, które wnosi się w terminie dwóch tygodni. W świetle wskazanych przepisów termin do wniesienia zażalenia przez dłużnika T. M. upłynął 12 maja 2021 r.

Zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. i art. 209 ustawy sąd drugiej instancji odrzuca zażalenie m. in. spóźnione, co uzasadniało postanowienie jak w sentencji.